

Theodor Pauli Johann Klein von

**Theses Iuris Miscellaneae, Quas Adspirante Divinâ gratiâ Ex Consensu Magnifici
& Amplissimi Ordinis Ictorum In Almâ Regiomont. Academiâ**

Regiomonti: Reusner, [1683]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746162324>

Druck Freier Zugang

14
3

THESES JURIS MISCEL- LANEÆ,

Quas
Adspirante Divinâ gratiâ
Ex
Consensu Magnifici & Amplissimi
Ordinis Jctorum
In Almâ Regiomont. Academiâ

PRÆSIDE

Viro Magnifico, Nobiliss. Ampliss. ac Consultissimo

DN. THEODORO PAULI,

J. U. D. & Professore Prim. nec non Seren. Elect.

Brand, Consiliario & Judicii Aulici Rer. Crimin. Præside,

hocque tempore Academ. Rectore, Fautore meo ad
urnam æstimatissimo

Exercitii gratia publicè ventilandas

subjicit

JOHANNES Klein / Rostoch,

Author.

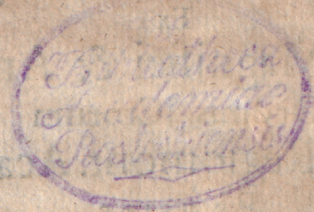
*Ad diem Jul. Anno 1683. in Auditorio Majori
horis consuëtis.*

REGIOMONTI, PRÆLO REUSNERIANO.

[Handwritten signature]

THESE
JURIS MISCELL.
LANEAE

Adipiscantur Divinis gratiis

JOHANNES GILBERTUS ROSTOCKENSIS

JOHANNES GILBERTUS ROSTOCKENSIS

JOHANNES GILBERTUS ROSTOCKENSIS

T H E S I S I.

Uamvis JCtum haud deceat temerè juris concedere antinomiam, cum hujusmodi assertio directò contrarietur D. Justiniani intentioni haud obsurè extanti in *Const. Tanta. C. de V.I. 2.* ubi disertè docet: Nullam Legum reperiri dissonantiam, quæ non subtili aliquâ animi distinctione tolli possit: §. 15. d. *Const. junct. §. 8. de Concept. ff.* in nullo tamen juris capitulo vel non animadvertente Imperatore in tam vastissimo opere & tantâ Veterum JCtorum scriptorum mole, in optimam juris consonantiam redigendâ, minimum irrepsisse aut remansisse errorem nimis arduè defendere, idem ferè esse arbitramur, ac procaciter propugnare: Papam errare non posse.

II. Insigniter E. errare nobis videntur illi, qui errare non potuisse Imperatorem erroneè statuunt, à quo, cum homo, licet Imperator ipse fuerit, nil humani alienum esse potuit.

III. Nec magis rem ac se tetigisse gloriari habent, qui quamlibet apparentem Legum dissonantiam pro inconciliabili juris antinomiâ vendicant, ignari, de quarû ipsi LL. conciliatione temerè desperant, hanc aliis non mediocriter in jure versatis, beneqve diversam mutatamqve subindè Reip. Romanæ faciem discernentibus, aut accuratius in veram Legum rationem inquirentibus, sæpius esse facillimam.

IV. Ita illis calculum adjicere nostrum non possumus, qui inter *L. 31. ff. de LLbus & L. 4. C. eod.* juris esse antinomiam defendere irritò annuntiantur conamine, quique de inveniendâ harum Legum conciliatione tam enixè allaborant.

)(2

V. Nec

V. Nec tamen etiam in illorum abire lubet sententiam, qui harum, quam tamen non agnoscimus, Legum pugnam, dirimere volunt, distinctione illâ sic satis trita & Politicis usitatissimâ *inter vim sc. directivam & coactivam*, utpote qui in LL. merè & absolutè civilibus, quoad Principem, nullum *cum Dn. Stryko. ad §. 6. J. de J. N. G. & C.* concedimus principium l. directivum l. coactivum, ceu qui hîc LL. superior est; nisi asserere velimus; id quod inferius est superius dirigere posse, quod tamen absolum putamus.

VI. Uti nec illis assentimur, qui hîc *inter potestatem Principis Ordinariam & extraordinariam* distinguunt; Una siquidem in Principe, quâ Princeps est, potestas est, quæ summa, quæ absoluta quæque ordinaria est, uti docet *Stryk: d. l.*

VII. Jus nostrum rectè definitur ab Imperatore in §. 1. de J. & J. & ante illum abs Jcto Ulpiano, in *Lib. Regul. cujus sententia extat in L. 10. §. 2. ff. eod.*

IIIX. Ad cujus notitiam non immerito referimus res Divinas. per §. 1. J. & L. 10. §. 2. ff. de J. & J.

IX. Quæ assertio non confundit Theologiam cum Jurisprudentia, nec Theologum cum Jcto.

X. Erroneam interim agnoscimus sententiam statuentium ex §. 12. J. de J. N. G. & C. triplex juris esse objectum. Personas sc. Res & actiones, nisi hæc inadæquata esse objecta velint.

XI. Rectè Jus à Justitiâ appellatur. L. 1. pr. ff. de J. & J.

XII. Nec minus rectè à jubendo dicitur.

XIII. Finis Jurisprudentiæ est Justitia.

XIV. Cujus Jcti non immeritò appellantur Sacerdotes, L. 1. §. 1. ff. de J. & J.

XV.

XV. Quod evincit particula *Cujus d. L. 1. §. 1.* utut contrarium defendere annitatur *Lyclama Lib. 7. Membr. Eccl. 32. p. 230.*

XVI. Quæ rectè definitur *in pr. f. & L. 10. pr. ff. de f. & f.*

XVII. Desumptum est jus privatum ex Jure N. G. & Civili §. 4. f. & L. 1. §. 2. ff. de f. & f.

XIX. Ex quo triplici fonte non æque desumptum est Jus Publicum formaliter consideratum,

XIX. Jus naturale rectè de animantibus brutis prædicatur. *pr. f. de f. N. G. & C. & L. 1. §. 3. ff. de f. & f.*

XX. Quamvis servi in Orbe Christiano ferè esse desierint, non tamen penitus hodiè inutilis est servitutum materia, & malè eam pertractanti Justiniano objicitur §. 3. *Proem. Instit.*

XXI. Patria potestas est juris naturalis.

XXII. Patria potestas est juris civilis. §. 2. f. de P. P. L. 3. 4. & 8. ff. de his qui sui vel alien. jur. sunt.

XXIII. Prima ejus constituendæ causa est matrimonium, quod consideratur aliter ex jure naturali, aliter ex jure Gentium aliter ex Jure Civili.

XXIV. *ἡγελοῦς* successit in locum deductionis Sponsæ in domum Sponsi uti assentimur ita docenti *Harprechtio ad pr. f. de Nuptiis. n. mibi. 123.*

XXV. Quam de formâ matrimonii simpliciter considerati esse negamus.

XXVI. Paradoxa enim esse arbitramur: *ἡγελοῦς* esse de formâ matrimonii, & tamen liberos ante illam natos esse legitimos,

X 3

XXVII,

XXVII. Minus quidem Philosophicè dictum sentimus. Virginitatem esse de *qualitate substantiali* matrimonii.

XXIIX. Verum interim esse statuentes, quod, quamvis *secundum c. un. C. 29. q. 1.* qui ducit corruptam, quam virginem esse putaverat, illam dimittere non valeat, istiusmodi tamen nuptiæ secundum morem plerorumque Consistoriorum propter *Nov. Leon. 93.* quam hoc in casu sequimur, irritæ pronuncientur.

XXIX. Patris consensus in Nuptiis liberorum etiam de Jure Can. necessarius est. *c. 1. c. 3. C. 30. q. 5. c. 13. C. 32. q. 2.*

XXX. Computatio Juris Canonici in lineâ transversali erronea est, uti rectè docet *Bachov. ad Trentl. Vol. II. Diss. 6. th. 2. Lit. F.*

XXXI. Cujus filiam uxorem ducere non licet, ejus tamen neptem ducere non semper prohibemur.

XXXII. Ratihabitio Patris non facit nuptias filii ab initio Legitimas, sed demum à tempore ratihabitionis.

XXXIII. Secunda p. p. constituendæ causa est legitimatio, cujus princeps species est, quæ fit per subsequens matrimonium, utpote quod tollit omnia vitia præcedanea & retrotrahitur ad tempus nativitatis, non tam fictione juris, uti communiter Dd. statuunt, quàm interpretatione JCtorum.

XXXIV. Hinc veram illorum putamus sententiam, qui per subsequens matrimonium legitimatos in feudis succedere docent.

XXXV. Contra insigniter errare, qui contrarium per *§. Naturales 2. F. 26.* defendere omni ausu allaborant.

XXXVI. Tertia p. p. constituendæ causa est Adoptio, quam etiam p. p. solvendæ modum esse expediti juris esse putamus.

XXXVII.

XXXVII. Mulierem adoptare non posse, docemur ex §. 10. J. & L. 5. C. de Adoption. junct. L. 5. §. 3. ff. de inoff. test. nisi ex indulgentiâ Principis in solatium liberorum amissorum, hoc tamen effectum, ut saltem filios, non verò filios familias habeat.

XXXIX. Quamvis quidem extra omnem dubietatis aleam positum arbitremur in Nov. Leon. 27. & Virginibus concessum esse adoptare, eas tamen omnibus in locis hodiè adoptare posse, ubi viget adoptio, non concedimus absolute Cypriano Regnero in Censurâ Belgicâ Inst. ad §. 10. De adopt.

XXXIX. Obiter etiam hic notamus errorem Dn. Ekholzi in Comm. ff. ad Tit. de Adopt. §. 4. notantis: Patrem adoptivum vix ullo in loco Parentis nomine honorari, sed appellari in jure tantum Patrem: Contrariū enim liquidò probamus per §. 1. J. de Nupt. §. 8. J. quib. mod. jus p. p. solvatur. §. 2. J. de acquis. per arrogat.

XL. Tutela rectè definitur §. 1. J. & L. 1. ff. de tutelis, ubi per caput liberum Imperatorem non Tutorem sed Pupillum intelligere sentimus cum Ludwello ad d. §. 1. quamquam non ita absurdè & ad tutorem id restringi possit.

XLI. Pupillus etiam ille dicitur, qui adhuc vinculis p. p. constrictus & nondum Paterfam. factus est.

XLII. Tutor ob latam culpam remotus fit infamis, unde §. 6. J. de susp. tut. de Levi culpâ intelligimus.

XLIII. Distinctio tamen Zafii inter latam culpam verusitiae & latam culpam ignavia vix in jure fundamentum habere videtur, quamvis eam defendat Tabor. in Jpr. Elem. p. 4. Sect. 1. n. 6. in exbec. Gædd. in L. 213. de V. S. n. 1. aliqve.

XLIV. Non debet alicui paradoxon videri: Transiisse Jure Gentium rerum dominium & tamen priorem dominum utilem

utilem contra novum Dominum in rem habere actionem,
quod docet conciliatio *L. 5. §. 3. ff. de R. V. cum §. 21. f. eod.*

XLV. Uti nec illud: Habere vindicationem rei & tamen non habere rei vindicationem.

XLVI. Nec: Habere testamenti factionem & tamen testamentum facere non posse.

XLVII. Differunt ita 4. Contractus reales: Quod mutuum transferat rei dominium, Commodatum usum, Depositum custodiam & Pignus possessionem.

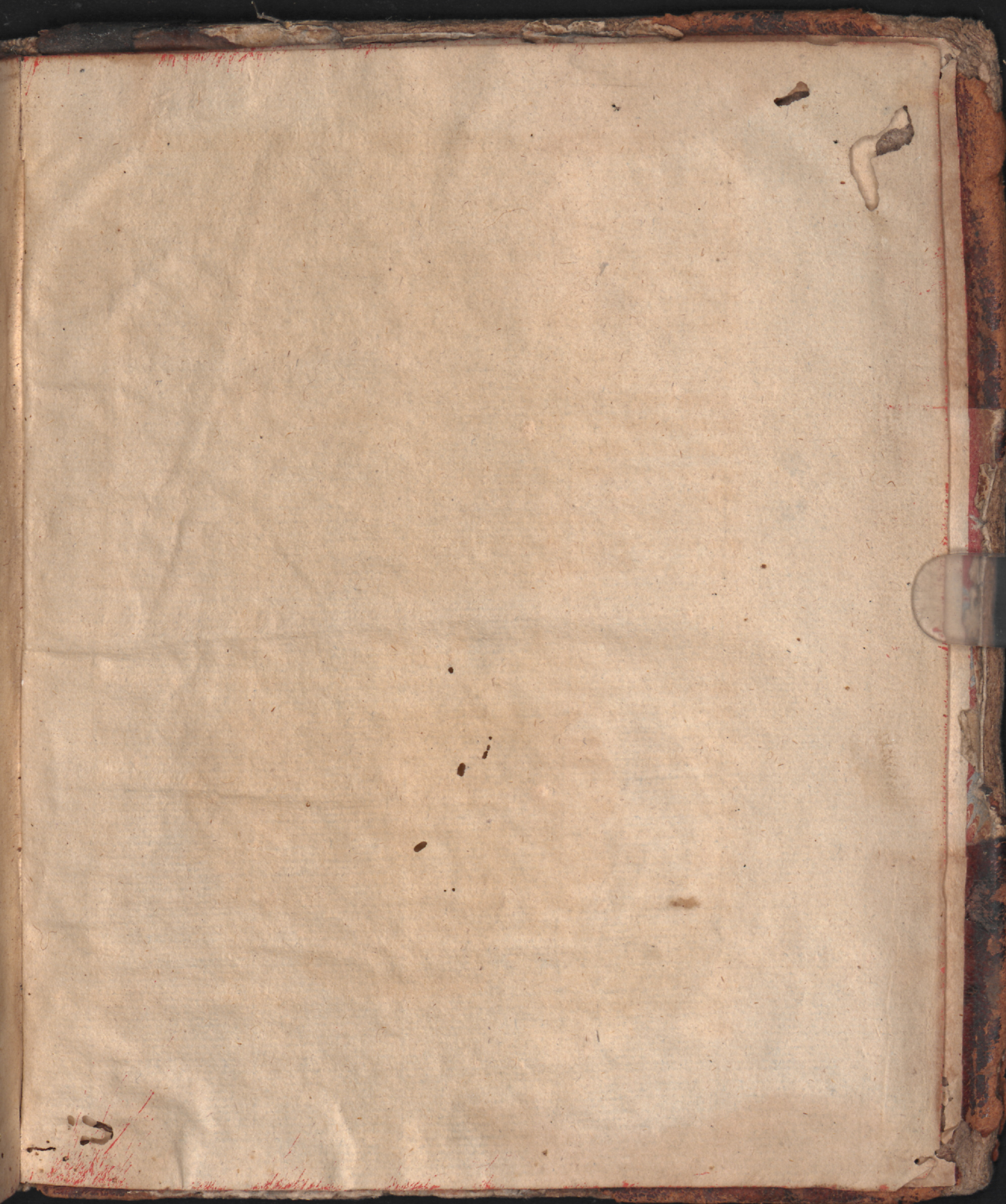
XLIX. Perfecta emtione & venditione, venditor præcisè tenetur ad rei venditæ traditionem, nec præstando interesse absolvitur.

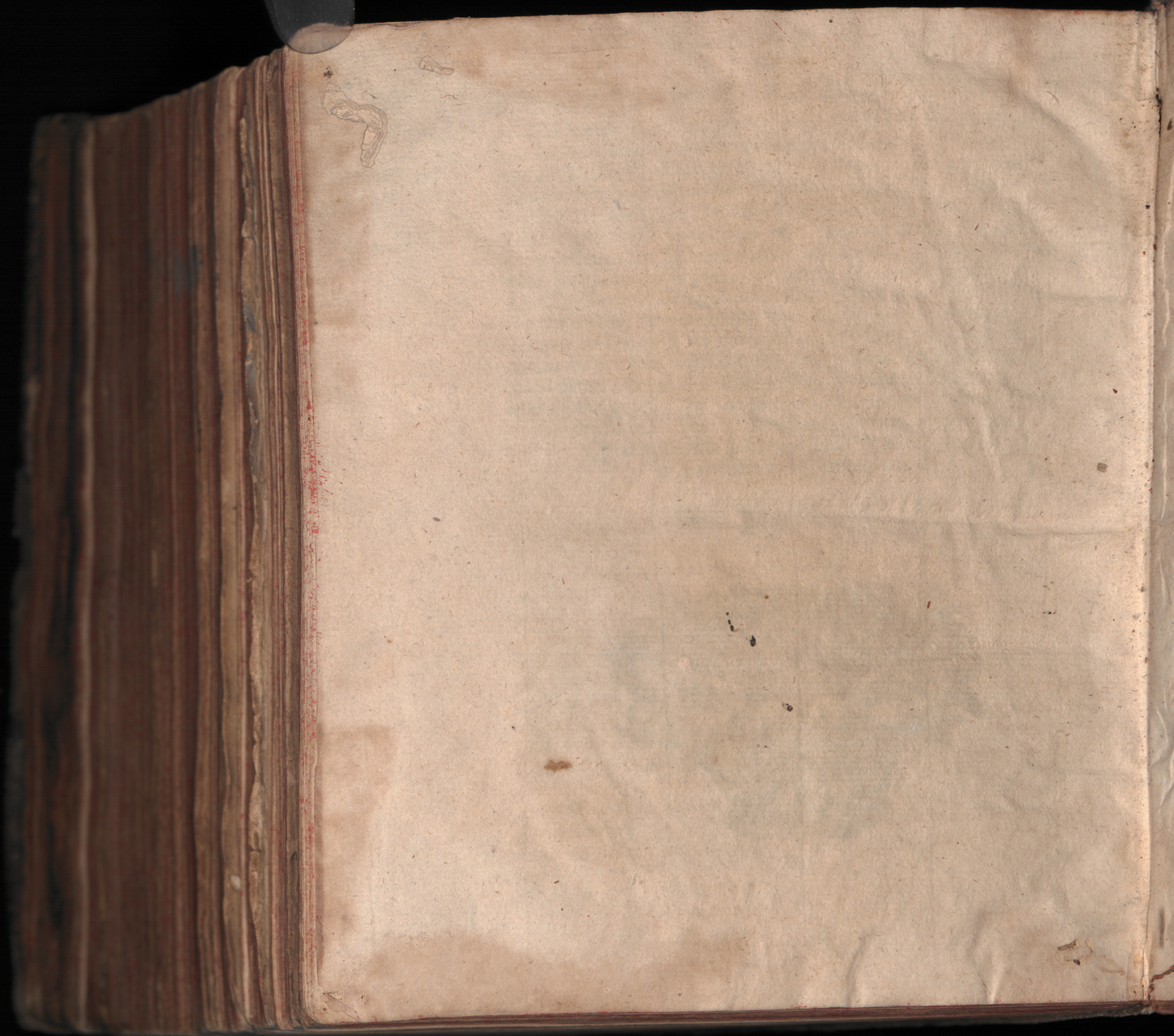
XLIX. Periculum rei venditæ ante traditionem pertinet ad emptorem.

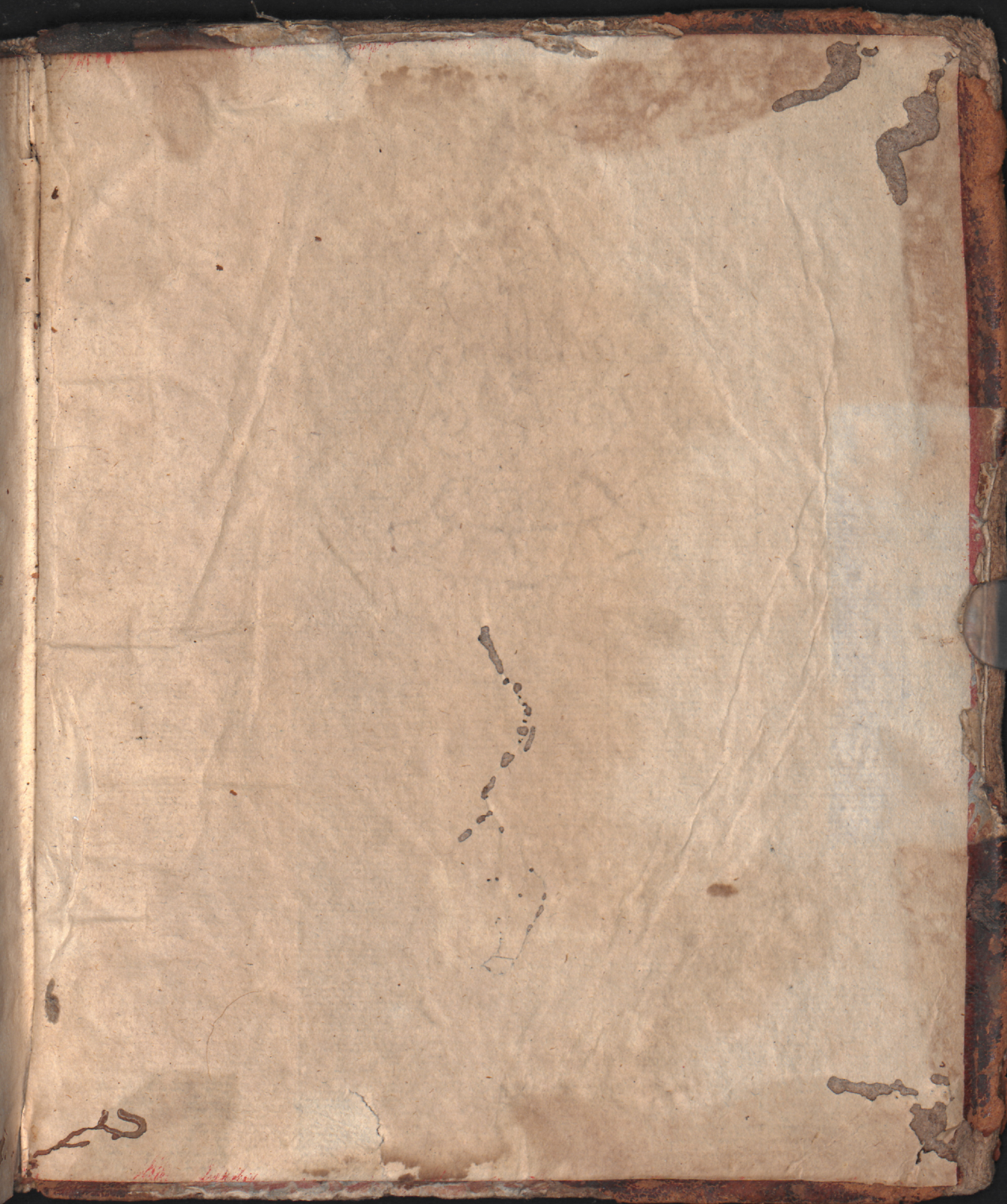
L. Qui, quamvis de re pro certo pretio tradendâ cum venditore convenerit, exinde tamen dominus non efficitur. per *L. 20. C. de Pact.*

SOLI DEO GLORIA.

IN SOCIET. GENT. & SOCIET. ARB
ministratio concessa; quamvis dissent, Merckelbach
1. conf. 13. n. 61. & inibi all.

§. 9.

Annumerari quoque potest in Germania
riis publicis VII. Societas Clientelaris, quæ inter P
intercedit, & in Imperio admodum frequens est
Dn. Becman, in pol. par. c. 11. §. 4. Sicut autem hîc P
omnia illa jura concedenda sunt, sine quibus o
auxilio adjuvare non potest, quò etiam jus mi
quando jus apertura pertinet; Dn. Stryk. de ju
c. 1. n. 125. seqq. Dn. Fritsch. in Tr. de iure
seqq. Ita impunis est Clientum erga Protec
si vel etiam quò ad hæc jura pacto sibi prospexerint,
sales inter Protectorem & Clientes usitata, vid.
vers. c. 7. vel justam non parendi causam habeant,
in se imperium quærere metuant, aut illius mil
oso veniant, ubi jus apertura licite denegabunt. v
jut c. 2. §. 18. Multo magis autem impune in obe
tectore sub protectionis pretextu Superioritatem fi
res tribuere, & e. g. actus jurisdictionis exercere,
10. Qu. 2. vel Clientes, (ubi tamen casum summ
Dn. Wildvog. in Diff. De protect. cens. (u. c. fin. n. 10.) c
vol. 1. conf. 12. n. 31. Dn. Lyncker. Decatastris c. 3 §.
& adhærentes non fiant subditi, Klock. conf. 37. n.
dus Protectorium jus superioritatis inferat,
Reichs vogten p. 417. & 489. & ibi. all. Mag. de A
& c. 3. n. 401. Böcler. in not. S. R. J. L. 16. c. 3. §. 3. & C
quidem plenariis subditis æquiparentur, in oneri
minationem non teneantur, Dn. Stryk. all. l. n. 134.
tibus invito Protectore jus Protectionis excutere li
dum videtur, si pro Protectione certus census
cum jus Protectori semel ex contractu quæsitur
nequeat: Se. us. vero, si gratuita sit protectio, ubi
renunciare utique poterunt, cum Protectoris ho
vid. omn. Mantz. Dec. Pal. Qu. 18. n. 5. & 34.

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart T208 Serial No. 093
Patch Reference numbers on IT7